

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/365/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615206017
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3615206017.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v právnej veci žalobcu: Obec Malé Uherce, so sídlom Uherecká cesta 110/96, 958 03 Malé Uherce, IČO: 34 006 737, zastúpený v konaní: JUDr. Margitou Kytnárovou, advokátkou so sídlom Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, 955 01 Topoľčany, proti žalovanému: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. XXX, XXX XX S., zastúpený v konaní: JUDr. Jaroslavom Hujíkom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, 971 01 Prievidza, o splnenie povinnosti, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti, že žalobca je povinný odstrániť oplotenie zasahujúce do miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúce sa na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J. z a s t a v u j e.

II. Súd žalobu v časti, že žalovaný je povinný zdržať sa obmedzovania verejného užívania miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúcej sa na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J. a to užívania na prechod pešo aj prejazd autami z a m i e t a.

III. Súd s účinnosťou od právoplatnosti výroku II. rozhodnutia r u š í uznesenie tunajšieho súdu č.k. 5C/247/2015-60 zo dňa 13.07.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/1035/2015-77 zo dňa 07.10.2015 o nariadení predbežného opatrenia.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/247/2015 o vydanie predbežného opatrenia v rozsahu 100 %.

V. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/365/2015 o splnenie povinnosti v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Žalobca sa návrhom na nariadenia neodkladného opatrenia (pozn. súdu v tom čase predbežného opatrenia) domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd prikázal žalovanému bez obmedzenia sprístupniť žalobcovi a jeho občanom prechod pešo a prejazd autami po miestnej komunikácii vlastnícky patriacej žalobcovi na J. ulici, ktorá spája ulicu B. a N. M. v S. H. N. a stojí na parcele XX/X a parcele číslo XX/X, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom pre katastrálne územie obce H. N. vo vlastníctve žalovaného a to tak, že odstráni oplotenie na uvedenej miestnej komunikácii až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesením Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/247/2015-60 zo dňa 13.07.2015 tunajší súd zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia a v časti konanie zastavil pre čiastočné späťvzatie návrhu. Proti uvedenému uzneseniu, a to v časti o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17Co/1035/2015-77 zo

dňa 07.10.2015 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu Partizánske č. k. 5C/247/2015-60 zo dňa 13.07.2015 zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť odstrániť oplotenie zasahujúce do miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúce sa na parc. "C" č. XX/X a parc. "C" č. XX/X v k.ú. H. N., obec H. N., okres J. a uložil mu povinnosť zdržať sa obmedzovania verejného užívania miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúcej sa na parc. "C" č. XX/X a parc. "C" č. XX/X v k.ú. H. N., obec H. N., okres J., a to užívania na prechod pešo aj prejazd autami. Žalobcovi zároveň uložil povinnosť podať do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia návrh vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2015.

(2) Žalobca sa žalobou vo veci samej podanou na tunajší súd dňa 07.12.2015 domáhal vydania rozhodnutia, že žalovaný je povinný odstrániť oplotenie zasahujúce do miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúcej sa na parcele registra „C“ číslo XX/X a parcele registra „C“ číslo XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J. a tiež, že žalovaný je povinný zdržať sa obmedzovania verejného užívania miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúcej sa na území H. N., obec H. N., okres J., a to užívania na prechod pešo a prejazd autami a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom miestnej obslužnej komunikácie nachádzajúcej sa na časti pozemkov v súčasnosti už vlastnícky patriacich žalovanému, konkrétne na časti parcel č. XX/X a XX/X. Ide o J. N., ktorá ďalej plynulo pokračuje po parcele XX/X a je spojnicou medzi N. M., stojacou na pozemkoch parc. č. XXXX/X a XXXX, po ktorej prebieha hlavná cesta 1/64 Nováky - Partizánske vrátane chodníka a medzi ulicou B. a na nej stojacou miestnou komunikáciou na parcelách č. XXXX/X a XXXX/X. Pozemky parc. č. XXXX/X, XXXX, XXXX/X a XXXX/X sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Vlastníctvo uvedenej miestnej obslužnej komunikácie žalobca preukazuje protokolom o delimitácii hnutelného a nehnuteľného majetku zo dňa 20.6.1994 uzavretom medzi Mestom J. ako odovzdávajúcim a obcou H. N. ako preberajúcou. V čase, keď bola miestna obslužná komunikácia na terajšej J. N. žalobcom resp. jeho právnym predchodcom vybudovaná, boli pozemky parc. č. XX, XX, XX/X a stavba súp. č. XXX na pozemku s parc. č. XX, v čase delimitácie vedená ako kultúrny dom, vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Vlastníctvo cesty na J. N. preukazuje žalobca aj majetkovou kartou č. 29. Skutočnosť, že miestna komunikácia na terajšej J. N. existovala a ako cesta sa používala už pred rokom 1973 preukazuje rozhodnutím odboru výstavby a vodného hospodárstva (OVaVH) Rady MsNV v J. značka 814/73 zo dňa 10.4.1973 na stavbu odvodnenia miestnej komunikácie v obstarávacej hodnote 115.000 Kčs vybudovanej svojpomocne v akcii „Z“ stavebníkom Mestským národným výborom J.. Dňa 29.10.2010 bol uznesením č. 27/2010 bod 2/ schválený Územný plán obce H. N., textová, smerná a záväzná časť. Územný plán bol schválený, žalovaný proti územnému plánu nevzniesol námietky. Z listu vlastníctva č. XXX k.ú. H. N. je nesporne preukázané, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 14.10.2009, teda v čase zverejnenia a schvaľovania územného plánu už bol vlastníkom nehnuteľností a na tom základe sa mal právo k územnému plánu vyjadriť, prípadne vzniesť námietky. Neurobil tak a tým akceptoval skutočnosť, že na časti jeho pozemkov parc. č. XX/X a XX/X v J. N. stojí miestna obslužná komunikácia - cesta, ktorú verejnosť preukázateľne najmenej 40 rokov používa na prechod pešo a prejazd autom medzi ulicami N. a B. a že s takýmto využitím „počíta“ územný plán obce aj do budúcnosti. Žalovaný svojvoľne a prinajmenšom bez toho, aby si riadne splnil povinnosti ohlasovateľa drobnej stavby a bez toho, aby rokoval so žalobcom ako vlastníkom miestnej obslužnej komunikácie v J. N., osadil plechové oplotenie na hranici medzi jeho pozemkom parc. č. XX/X a pozemkom parc. č. XX/X v úseku, na ktorom leží a prebieha miestna obslužná komunikácia vlastnícky patriaca žalobcovi. Na základe právoplatného uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 17Co/1035/2015-77 žalovaný oplotenia zasahujúce do miestnej komunikácie odstránil. Okrem zásahu do vlastníckeho práva žalobcu žalovaný porušil preukázateľne najmenej 40 rokov nepretržite trvajúcí pokojný stav spočívajúci v užívaní miestnych komunikácií na J. N. ako spojnice na prechod pešo a prejazd autami medzi ulicami B. a N. M.. Preto žalobca tvrdí, že žalovaný ohradením jeho pozemkov zasiahol aj do práv občanov priamo bývajúcich na uliciach J. a B.. Proti konaniu žalovaného v máji 2015 občania obce spísali petíciu, ktorú podpísalo 180 občanov. Dňa 4.3.2015 pod podacím číslo 99/2015 prijali na Obecnom úrade Obce H. N. neúplné Ohlásenie drobnej stavby stavebníka - žalovaného v tomto konaní. Napriek tomu, že priamo na tlačive ohlásenia je dôrazné upozornenie pre stavebníka o tom, že drobnú stavbu možno začať vykonávať až po doručení písomného oznámenia obecného úradu, že nemá námietky proti ohlasovanej stavbe, žalovaný stavbu oplotenia na J. N. vykonal. Žalobou chce žalobca dosiahnuť, aby žalovaný strpel oprávnenia spojené s vlastníckym právom. Je to najmä oprávnenie cestu užívať a právo prechodu pešo a prejazdu autami ako aj za účelom údržby miestnej komunikácie žalobcom. Žalovaný okrem porušenia povinností

stavebníka vyplývajúcich z osobitného zákona osadením oplotenia a brán, stavieb jednoduchých resp. drobných porušil aj povinnosti vyplývajúce mu z vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré sú zastavané stavbou - miestnou komunikáciou vo vlastníctve žalobcu, ku ktorej vzniklo žalobcovi zo zákona právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

(3) Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.5.2016 tak, že žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť. Podľa jeho názoru je medzi stranami sporu sporné, či miestna komunikácia na pozemkoch v jeho vlastníctve je stavbou, či ide o miestnu komunikáciu alebo ide len o jeho spevnený pozemok. Dôvodnosti jeho tvrdenia nasvedčuje obsah dohody o vydaní nehnuteľnosti uzavretej medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom - otcom D. L. zo dňa 24.1.1996, ktorou boli v súlade so zákonom č. 229/1991 Zb. vydané jeho právnemu predchodcovi pozemky bez akýchkoľvek obmedzení, žalobca neargumentoval, že by existovala prekážka vydania z dôvodu dodatočne postavenej stavby na pozemku. Medzi stranami sporu je taktiež sporné, či možno na túto vec aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z. Zákon č. 229/1991 Zb. ako reštitučný zákon odstránil v minulosti vzniknutý nezákonný stav tým, že žalovanému boli vydané nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát v rozpore so základnými demokratickými princípmi právneho štátu a účelom zákona č. 66/2009 Z.z. nemôže byť ďalšie násilie voči vlastníkovi nehnuteľností, pretože opätovne by išlo o postup v rozpore so základnými demokratickými princípmi právneho štátu. Medzi stranami sporu je sporné aj to, že pokiaľ by aj na posudzovanú vec mal byť aplikovaný zákon č. 66/2009 Z. z. aj napriek tomu, že nehnuteľnosti boli v reštitúcii vydané bez akýchkoľvek obmedzení, bez toho, aby si povinná osoba totožná so žalobcom vyhradila pri vydaní nehnuteľností akékoľvek práva na používanie nehnuteľností, na užívanie stavby na nehnuteľnosti a pod., či ide v danom prípade u žalobcom tvrdenej stavby miestnej komunikácie o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov. Tvrdenie žalobcu, že územný plán obce konštatuje, že na predmetných pozemkoch je plánovaná účelová komunikácia, nič nemení na tom, že údajná miestna komunikácia nebola postavená na pozemku žalovaného v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalobca nedoložil žiadne stavebné povolenie na postavenie stavby, resp. jej zriadenie v súlade s platnými právnymi predpismi v čase údajného vybudovania stavby. To, že právny predchodca žalovaného umožnil časť svojej nehnuteľnosti na prechádzanie občanom obce aj potom, ako mu boli nehnuteľnosti vydané v rámci reštitúcie neznamená, že žalobca užíval údajnú miestnu komunikáciu nerušene 40 rokov, pretože už pri vydaní nehnuteľnosti bolo žalobcovi známe, že oprávnenej osobe vydáva späť do vlastníctva nehnuteľnosti v takom stave v akom v danom čase boli, a to bez akejkoľvek výhrady užívania nehnuteľnosti, resp. jej časti ako miestnej komunikácie.

(4) Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril replikou, v ktorej uviedol, že v čl. III časť A/ pozemky Dohody o vydaní z 24.1.1996 sa uvádza, že sa oprávnenej osobe vydávajú nehnuteľnosti podľa pozemnoknižných údajov a stavu KN, o. i. parc. č. XX záhrada z LV XXX o výmere XXXX m² a XX zast. pl., stav KN XX/X z LV XXX o výmere XXXX m². Rovnako tak je uvedené aj v rozhodnutí pozemkového úradu na strane 2, pričom na str. 3 v druhom odseku je uvedené, že identifikácia nehnuteľností pôvodného vlastníka bola vykonaná len na základe výpisov z pozemkovej knihy, ktoré vydalo Štátne notárstvo Topoľčany dňa 16.10.1991 a vo štvrtom odseku je uvedené, že spôsob využívania nehnuteľností boli vykonané tiež len podľa listu vlastníctva. Popis nehnuteľností v dohode o vydaní nehnuteľností a rozhodnutí pozemkového úradu vychádzalo len z pozemnoknižných údajov a stavu KN a nie aj zo skutkového stavu dôkazne podloženého, len vlastníkom miestnej komunikácie Obcou H. N. nedotiahnutého zápisu do katastra nehnuteľností. Obdobie po nežnej revolúcii bolo veľmi hektické. Keby pozemkový úrad aj obec podľa platných predpisov v tom čase postupovali dôsledne, pozemok v časti nachádzajúcej sa pod touto stavbou by vydaný byť nemohol. Žalobca viackrát tlmočil žalovanému záujem odkúpiť pozemok ležiaci pod komunikáciou. Záujem predať pozemok pod časťou miestnej komunikácie v J. N. prejavil iba brat žalovaného, ako vlastníka pozemku parc. č. XX/X - na liste vlastníctva vedenom ako ovocný sad, čo je dôkazom o rozpore skutkového a právneho stavu, čo do druhu a využívania pozemku, keď na celej parcele XX/X leží miestna komunikácia. Miestna komunikácia bola postavená svojpomocou v akcii „Z“ pri dodržaní ustanovení zák. č. 87/1958 Zb., ako je uvedené v Rozhodnutí Mestského národného výboru J. zn. Výst. 814/73 z 10.4.1973. Existenciu miestnej komunikácie a jej nesporné dlhodobé užívanie potvrdzuje aj skutočnosť, že v J. N. bola zrealizovaná výstavba troch rodinných domov. Jednou z viacerých podmienok pre vydanie stavebného povolenia je existencia prístupovej cesty.

(5) Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril duplikou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.07.2017 tak, že žalobca usudzuje správne, že pozemok, ktorý bol vydaný jeho právnemu predchodcovi spolu s

kaštieľom bol spevneným pozemkom v tej časti, na ktorej v súčasnosti je taktiež spevnená plocha využívaná ako cesta. Tá istá cesta, tak ako v súčasnosti, bola aj v čase odňatia vlastníctva otcovi jeho právneho predchodcu, t.j. jeho starému otcovi D. J.. Vstup do kaštieľa bol z tej strany než je v súčasnosti, teda po spevnenej ploche vedúcej od hlavnej cesty smerom do dvora kaštieľa. Keďže do kaštieľa sa chodilo nielen pešo, ale aj povozmi, je logické, že nádvorie kaštieľa - t.j. miesto kde v súčasnosti je spevnená plocha - cesta, bolo spevnenou plochou už pred odňatím nehnuteľností, teda pred rokom 1948. Vzhľadom k tomu, že jeho starý otec vlastnil v tom čase aj motorové vozidlá, bola aj plocha pred kaštieľom spevnená, aby mohli po nej chodiť motorové vozidlá. Teda nebola to žiadna záhrada, sad, alebo podobná na iné účely než prístupový priestor do kaštieľa, využívaná nehnuteľnosť. Je síce pravdou, že po odňatí vlastníctva k nehnuteľnostiam starému otcovi bola v neskoršom období nehnuteľnosť využívaná ako škola, MNV a kultúrne priestory, vždy však bola na prístup na nehnuteľnosti využívaná tá istá spevnená plocha, ktorá je v súčasnosti označená ako cesta. Skutočnosť, že žalobca postupne s vývojom úmerným dobe, predmetnú spevnenú plochu obnovil štrkom a v niektorých častiach asfaltovým nástrekom, neznamená, že vybudoval novú stavbu. Žalobca len udržiaval existujúcu spevnenú plochu. Pokiaľ mal žalobca preukázateľné investície do tejto spevnenej plochy, mal si ich v rámci reštitúcie pri vydaní nehnuteľností uplatniť, pričom žalobca celkom zjavne vedomý si toho, že odovzdáva dohodou nehnuteľnosť jeho právnenému predchodcovi v stave v akom bola odňatá, s prihliadnutím na úpravy spevnenej plochy pred kaštieľom, si žiadne investície ani neuplatnil. V súčasnosti žalobca chce účelovo revidovať platne uzavretú dohodu o vydaní nehnuteľností, schválenú príslušným orgánom štátnej správy, čo treba považovať za neprípustný zásah do uzavretej dohody, a teda aj do vlastníckeho práva žalovaného. Žalobcom zdôrazňovaná zápisnica o odovzdaní a prevzatí stavby zo dňa 28.12.1973 sa nevzťahuje na predmetnú nehnuteľnosť, ale na inú miestnu komunikáciu, a to komunikáciu o ulicu nižšie smerom k mestu J.. Predmetom odvodňovania - stavebných prác, na ktoré sa vzťahuje aj hospodárska zmluva č. 814/73 bola komunikácia na parc. č. CKN XX/XX, ktorá nebola predmetom vydania jeho právnenému predchodcovi. Táto síce bola predmetom reštitúcie, ale nebola vydaná. Táto parcela bola predmetom inej dohody medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom, ktorou výslovne neboli vydané konkrétne nehnuteľnosti, vrátane parc. č. CKN XX/XX z dôvodu prekážok vydania v súlade s reštitučným zákonom. Práve parc. č. CKN XX/XX je cesta, ktorá bola postavená, resp. vybudovaná po odňatí vlastníckeho práva jeho starému otcovi a na ktorú sa vzťahovalo odvodnenie - vybudovanie vodohospodárskej stavby, ktorú účelovo a nepravdivo žalobca vzťahuje k pozemkom, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania. Vydanie parc. č. CKN XX/X neznemožňuje prístup obyvateľov žalobcu na hlavnú cestu. V konaní o vydaní nehnuteľností v rámci reštitúcie teda boli zvážené zo strany žalobcu, ako aj zo strany orgánov štátnej správy, v ktorých právomoci bolo schválenie, resp. neschválenie reštitučných dohôd, všetky okolnosti majúce význam pre účelnú aplikáciu reštitučného zákona. V danom čase teda, tak orgány štátnej správy, ako aj žalobca uznali, že parc. č. CKN XX/X, na ktorej časti sa domáha žalobca, že viazne zákonné vecné bremeno, niet žiadnej zákonnej prekážky vydania. To len potvrdzuje jeho skutkové tvrdenie, že plocha pred kaštieľom bola vždy spevnenou plochou, tak ako je aj v súčasnosti. Sám žalobca, ako aj orgán štátnej správy uznali v minulosti, že spevnená plocha pred kaštieľom nie je stavbou brániacou vydaniu nehnuteľnosti, ale že je len obnovenou spevnenou plochou, ktorá bola jeho starému otcovi spolu s kaštieľom odňatá a v reštitúcii v súlade so zákonom vrátená. Pokiaľ žalobca poukazuje na vybudovanie miestnej komunikácie na J. N. v akcii „Z“, ide o nepodložené, nepreukázané tvrdenie. Akcia „Z“ neznamena budovanie stavby v súlade s platnými právnymi predpismi v dobe budovania, ale znamenala iný systém financovania stavieb. Samotná akcia „Z“ teda nenahrádzala povolenia na stavbu od príslušných orgánov. Územný plán je plán budúceho využitia územia z hľadiska stavebno-právnych predpisov. Pokiaľ teda urbanistický plán žalobcu predpokladá komunikáciu cez pozemok žalovaného, nie je to dôkaz o tom, že na jeho pozemku sa nachádza komunikácia požívajúca ochranu v súlade so zák. č. 66/2009 Z.z., a teda že bola vybudovaná v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi, keď bola vybudovaná. Žalobca nepreukázal, že na pozemku žalovaného vybudoval stavbu, pretože sa jednalo už v čase odňatia nehnuteľností jeho starému otcovi o spevnenú plochu, tak ako išlo o spevnenú plochu v čase vydania nehnuteľností v rámci reštitúcie. Tvrdenie žalobcu, že predmetná nehnuteľnosť nemala byť vydaná, resp., že bola vydaná unáhle a pod. nemá opodstatnenie, pretože pred vydaním nehnuteľností jeho otcovi ako oprávnenej osobe bolo dôkladne skúmané povinnou osobou i orgánom štátnej správy, t.j. OÚ v J., či u predmetnej nehnuteľnosti existuje zákonná prekážka vydania. Ani povinná osoba Obec H. N., ani štátny orgán nezistili žiadnu zákonnú prekážku a preto jeho otcovi vydali nehnuteľnosť v stave v akom sa táto nachádzala ku dňu uzavretia dohody o vydaní. Ak teda jeho právny predchodca nadobudol vlastnícke právo na základe dohody uzavretej s povinnou osobou, ktorá bola schválená orgánom štátnej správy oprávneným dohodu schváliť, nadobudol jeho právny predchodca úplne nepochybné vlastnícke

právo k predmetnej nehnuteľnosti. Bolo by teda v úplnom rozpore s účelom reštitučného zákona, aby v súčasnosti nehnuteľnosť, ktorá bola v reštitúcii vydaná, mala byť posudzovaná ako vlastníctvo povinnej osoby. Pokiaľ žalobca argumentuje aj tým, že dohoda o vydaní predmetnej nehnuteľnosti nie je platná, ide o tvrdenie žalobcu, ktoré žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom na preukázanie takéhoto tvrdenia by nepochybne bolo nevyhnutné právoplatné súdne rozhodnutie. Spevnená plocha označovaná v tomto konaní žalobcom za cestu sa nachádza vo vzdialenosti len cca 1,2 m od vstupných dverí stavby kaštieľa. Aj z uvedeného situovania spevnenej plochy je zrejmé, že táto bola určená na vstup len do kaštieľa, pretože iný prístup neexistoval a ani neexistuje. Žalobca nedoložil ako dôkaz kompletnú stavebnú dokumentáciu o povolení výstavby cesty na predmetnej nehnuteľnosti, vrátane projektovej dokumentácie, rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívania stavby, z ktorých by vyplývalo stavebné povolenie na stavbu na predmetnej nehnuteľnosti označenej parcelným číslom zhodným s označením tejto nehnuteľnosti parcelným číslom vtedajšej evidencie nehnuteľností.

(6) Na pojednávaní žalobca uviedol, že cesta bola vybudovaná v rámci akcie Z, kedy sa stavebné povolenia nevydávali, má za to, že táto cesta bola zhotovená a v tom čase všetky pozemky, na ktorých sa predmetná komunikácia nachádza, boli majetkom obce. Samotný spor vznikol tým, že majiteľom celého objektu teda nehnuteľnosti i pozemkov bol pán D. L., otec žalovaného, ktorý mal pozemky vrátené v rámci reštitúcie. Pán L. tento majetok rozdelil tak, že jednu časť daroval žalovanému a ďalšiu časť daroval synovi Y. L., s tým, že miestna komunikácia bola len jedna, avšak rozdelením pozemku medzi bratov sa rozdelila i komunikácia, pričom v súčasnosti brat žalovaného Y. L. jemu prináležajúcu časť pozemkov odpredal obci. Žalovaný mal záujem obci odpredať nie len pozemky, na ktorých sa komunikácia nachádza, ale i nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v blízkosti tejto komunikácie. V minulosti tam sídlila škola a neskôr i obecný úrad resp. dom kultúry, nakoľko obec postavila nový Obecný úrad, o túto budovu nemali záujem. V rámci reštitúcie boli právnomu predchodcovi žalovaného vydané i predmetné pozemky s nehnuteľnosťou, kde časť bola vedená ako ovocný sad, avšak nevypracoval sa geometrický plán, kde by bolo definované, že na časti pozemkov sa nachádza komunikácia. Stoja tam i tri domy, kde by im nebolo vydané stavebné povolenie, ak by sa tam nenachádzala prístupová cesta. Bol dodržaný zákon o pozemných komunikáciách, z jednej i z druhej strany bola cesta ohraničená obrubníkmi, obrubníky neboli parkové, ale cestné, od postavenia predmetného kaštieľa išlo o spevnenú plochu, nie o cestu. V súčasnosti, keď je cesta odhradená, túto cestu využívajú viaceré automobily. Obec má záujem o odkúpenie pozemku, na ktorom sa miestna komunikácia nachádza, žalovaný žiadal za kaštieľ spolu s pozemkom cenu 320.000 €.

(7) Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že pozemky, ktoré sa vydávali a ktoré boli dva roky predtým delimitačne vydávané od mesta J. do vlastníctva obce H. N., tak z týchto záznamov resp. dôkazov priamo v zozname pozemkov sú vyslovene uvedené dotknuté parcely, pred ich geometrickým rozdelením právnomu predchodcom žalovaného a uvádza sa tam parcela XX ovocný sad, parcela XX/X zastavaná plocha, s tým, že nikto si pri vydávaní pozemkov nedal námahu, aby zisťoval nielen pozemkovoknižný stav, ale aj skutkový či právny stav podľa listín.

(8) Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že plán akcie Z sa vzťahoval len k financovaniu tejto stavby, nie však aj k jej povoleniu. Stavba nebola vybudovaná v rámci vtedy platných právnych predpisov.

(9) Žalovaný na pojednávaní uviedol, že predmetnú nehnuteľnosť získal darovacou zmluvou od svojho otca. V prípade cesty na jeho pozemku ide o jediný prístup do budovy, preto tam musela byť vybudovaná nejaká spevnená plocha, aby mohol byť prístup k nej. V čase keď sa majetky zoštatnili, zrejme prístup tam bol už v tom čase.

(10) Svedok A.. H. L. na pojednávaní k okolnostiam, pri ktorých došlo k vydaniu nehnuteľností právnomu predchodcovi žalovaného uviedla, že o tieto nehnuteľnosti mal záujem pán L. ešte za života pôvodného starostu, ktorý však zomrel, a keď sa ona stala starostkou, prišiel pán L. i so svojím advokátom JUDr. Slávikom a žiadal o vydanie všetkých nehnuteľností, ktoré im boli v minulosti znárodnené. Pán L. priniesol starú mapu, na ktorej ukázal, čo všetko bolo kedysi ich a že budovu i pozemky si žiada vydať. Jeho advokát uviedol, že si nič nepomôžu, lebo je to podľa zákona a ak by mu ich nevydali, tak by to viedlo k súdному procesu, pričom obec by to stálo náklady a tak či onak by o tieto pozemky prišla. Žiadosti p. L. prejednali v obecnej rade, ktorá mala troch členov a následne i obecnom zastupiteľstve. Jediné výhrady boli voči parku, ktorý sa nachádzal oproti kaštieľu, pričom išlo o výhrady poslancov, ktorí sa obávali,

že by park mohol byť rozparcelovaný na stavebné pozemky. V nejakej vyhláške našli, že ak sa vydáva park, tento musí zostať parkom, preto vydali i tento park. Nakoľko chceli s p. L. dobre vychádzať, keďže Obecný úrad bol v tom čase v predmetnom kaštieli, tak predmetné pozemky odsúhlasili na schválenie vydania a vydali ich. Neboli žiadne pripomienky k tomu, že by sa tieto pozemky nemali vydať. Ona sa prísťahovala do N. v r. 1989 a v tom čase tam bola cesta na ulici J..

(11) Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, R. A.. H. L., oboznámením sa so žalobou s prílohami, s vyjadrením žalovaného s prílohami, s replikou žalobcu s prílohami, s duplikou žalovaného s prílohami, s čiastočným späťvzatím žaloby, s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 a z neho s návrhom s prílohami, s doplnením návrhu, s uznesením tunajšieho súdu č.k. 5C/247/2015-60 zo dňa 13.07.2015, s odvolaním, s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1035/2015 zo dňa 07.10.2015, ako aj s ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(12) Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 súd zistil, že žalovaný je vlastníkom o. i. nehnuteľností s parc. č. XX/X o výmere XXX m2 ovocné sady, parc. č. XX/X o výmere XXXX m2 zastavané plochy a nádvoria.

(13) Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 súd zistil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností s parc. č. XX/XX o výmere XXX m2, parc. č. XXXX/X o výmere XXXX m2, parc. č. XXXX/X o výmere XXXX m2, parc. č. XXXX/X o výmere XXX m2, parc. č. XXXX o výmere XXX m2, všetko zastavané plochy a nádvoria, spôsob využitia pozemku 22.

(14) Z protokolu o delimitácii z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 súd zistil, ktorý huteľný a nehnuteľný majetok odovzdalo Mesto J. obci H. N., o.i. stavbu kultúrneho domu a pozemky parc. č. XX o výmere XXXX m2 ovocný sad a parc. č. XX/X o výmere XXXX m2 zast. plocha, parc. č. XX o výmere XXX m2 zastavaná plocha.

(15) Z majetkovej karty č. 29, z prílohy: STAVBY 2 a zo súpisu usporiadaného nehnuteľného majetku z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 súd zistil, že J. M. a J. M. sú majetkom obce H. N..

(16) Z Rozhodnutia Výst. 814/73 vyplýva, že Mestský národný výbor J. schválil v obci J. časť H. N. stavbu - odvodnenie cesty, číslo stavby XXX.

(17) Zo Zápisnice o odovzdaní a prevzatí stavby zo dňa 28.12.1973 z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, že stavba „Odvodnenie cesty v časti H. N.“ bola prebraná investorom MsNV.

(18) Z Hospodárskej zmluvy č. 814/73 zo dňa 10.02.1976 z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, že cesta v H.M. N. pri škole bola prevedená do správy Technických služieb mesta J..

(19) Z Územného plánu obce H. N. z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, že obec H. N. časti pozemkov parc. č. XX/X a parc. č. XX/X považuje za miestnu obslužnú komunikáciu - cestu.

(20) Z fotodokumentácie z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, ako v roku 2015 vyzerala situácia na pozemkoch, ktoré sú predmetom sporu.

(21) Z petícií občanov z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, že občania obce H. N. spísali petíciu proti zahradeniu prístupovej cesty pre chodcov na J. N. a proti ničeniu vzhľadu obce H. N. a petíciu proti zahradeniu prechodu z ulice B. cez J. N. na N. M. - hlavná ulica X/XX a opačne a proti zahradeniu prechodu z J. N. na chodník N. M., vlastníkom pozemkov C. L. bytom S..

(22) Z ohlásenia drobnej stavby z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, že na Obecnom úrade Obce H. N. prijali ohlásenie drobnej stavby stavebníka C. L..

(23) Z oznámenia o drobnej stavbe - nesúhlas zo dňa 22.4.2015 z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/247/2015 vyplýva, že obec H. N. nesúhlasila s navrhovaným riešením - drobnou stavbou oplotenie na parcele č. XX/X, XX/X.

(24) Z Dohody o vydaní nehnuteľností uzavretou dňa 24.1.1996 medzi žalobcom ako povinnou osobou a právnym predchodcom žalovaného ako oprávnenou osobou vyplýva, že jej predmetom sú nehnuteľnosti, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe výkupu podľa zák. č. 46/48 Zb. a oprávnenej osobe sa vydávajú o.i. nehnuteľnosti (podľa pozemnoknižných údajov a stavu KN): kat. úz. H. N., pozemok vložka č. XXX, parc. č. XX záhrada, LV XXX, o výmere XXXX m² v podiele X/X a parc. č. XX/X zast. pl., LV XXX, o výmere XXXX m², v podiele X/X.

(25) Z rozhodnutia č. PÚ 974/1992-V/1 zo dňa 8.2.1996 vyplýva, že Pozemkový úrad v Topoľčanoch schválil dohodu o vydaní nehnuteľnosti zo dňa 24.1.1996.

(26) Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že žalobca je vlastníkom parcely registra „C“, parc. č. XX/X ovocné sady o výmere XXX m², v okrese J., v obci H. N., v kat. území Y. N..

(27) Z návrhu na mimosúdne vyrovnanie AK 260/2016 a z e-mailu právnemu zástupcovi žalovaného vyplýva, že žalobca predložil žalovanému návrh na mimosúdne vyrovnanie.

(28) Z oznámenia o zaradení stavby do plánu akcie „Z“ vyplýva, že MsNV-MNV má v pláne akcie „Z“ v roku 1973 zaradenú stavbu: Odvodnenie cesty, s hodnotou diela 115.000 Kčs, s plánovaným finančným nákladom 58.000.- Kčs a číslom stavby XXX.

(29) Z rozhodnutia o umiestnení stavby zo dňa 30.7.1982 vyplýva, že Mestský národný výbor - odbor výstavby v J. určil stavebný pozemok o výmere XXX m² v kat. území obce H. N. parc. č. XX/XX zapísanej vo vložke LV XXX vydaného SG Topoľčany dňa 05.03.1982 na umiestnenie stavby rodinného domu.

(30) Z obrazovej prílohy s doložkou o stavebnom povolení vyplýva, že na pozemku parc. č. XX/XX bola povolená výstavba rodinného domu.

(31) Z dohody o vydaní nehnuteľností zo dňa 9.7.1996 medzi povinnou osobou Obcou H. N. a oprávnenou osobou D. L. vyplýva, že oprávnenej osobe sa nevydávajú nehnuteľnosti špecifikované v dohode, pretože je tu zákonná prekážka, keďže pozemok bol po prechode do vlastníctva štátu zastavaný, resp. bolo k nemu zriadené vlastnícke právo, príp. právo osobného užívania fyzickej osobe.

(32) Z rozhodnutia č. PPLH 974/92/2-St. zo dňa 10.7.1997 vyplýva, že Okresný úrad v Partizánskom, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva schválil dohodu o vydaní nehnuteľnosti zo dňa 9.7.1996.

(33) Zo zápisnice z mimoriadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva zo dňa 15.8.1994 vyplýva, že členovia Obecného zastupiteľstva rozhodli rozhodnutie krajského súdu v Banskej Bystrici ohľadom uplatnenia reštitúcií p. L. postúpiť na Generálnu prokuratúru na prešetrenie vydaného rozhodnutia.

(34) Zo zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného dňa 19.1.1996 vyplýva, že A.. L. informovala členov zastupiteľstva o Rozhodnutí Pozemkového úradu v Topoľčanoch, ktoré schvaľuje dohodu o vydaní nehnuteľnosti p. L..

(35) Zo zápisnice z mimoriadneho zasadnutia zastupiteľstva konaného dňa 12.9.1996 vyplýva, že starostka obce prečítala zmluvu o nájme, ktorú predložil p. L.. Obecné zastupiteľstvo s touto zmluvou nesúhlasilo.

(36) Zo zápisnice z obecného zastupiteľstva zo dňa 2.10.1997 vyplýva, že obecné zastupiteľstvo odmietlo zmluvu v tej podobe ako ju navrhuje p. L..

(37) Z predloženej fotodokumentácie vyplýva, ako vyzerá časť pozemkov na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J.

(38) Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") žalobca môže vziať žalobu späť.

(39) Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

(40) Dispozícia so žalobou patrí medzi základné procesné oprávnenia žalobcu. Čiastočným späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu voči súdu, aby sa o časti jeho žaloby nekonalo a nerozhodovalo. Procesným dôsledkom čiastočného späťvzatia žaloby je zastavenie konania v tejto časti. Súd konanie zastavil v časti, že žalobca je povinný odstrániť oplotenie zasahujúce do miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. a nachádzajúce sa na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J.Á., pretože žalobca v tejto časti vzal žalobu späť a žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil.

(41) Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z.z.“) tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len „pozemok pod stavbou“).

(42) Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

(43) Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný; pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku.

(44) Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) pozemnú komunikáciu tvorí cestné teleso a jej súčasť. Cestné teleso je ohraničené vonkajšími hranami priekop, rigolov, násypov a zárezov svahov, zárubných a obkladových múrov, päťou oporných múrov a pri miestnych komunikáciách pol metra za zvýšenými obrubami chodníkov alebo zelených pásov.

(45) Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

(46) Podľa § 22 ods. 1 až ods. 3 cestného zákona účelové komunikácie slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľností s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch. Pre povolenie stavby účelovej komunikácie platí ustanovenie § 16. Účelové komunikácie sa členia na verejné a neverejné. Účelové komunikácie v uzavretých priestoroch alebo objektoch sú neverejné. Verejnú účelovú komunikáciu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka.

(47) Podľa § 16 ods. 1 cestného zákona na začatie stavby diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie a na ich zmeny je potrebné stavebné povolenie, ktoré vydáva špeciálny stavebný úrad (§ 3a), ak ďalej nie je ustanovené inak.

(48) Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

(49) Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, strana sporu má preto povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, jeho podstata spočíva v tom, že umožňuje súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, kedy určitá skutočnosť v spore rozhodná nebola preukázaná, teda v prípadoch, kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať ani záver o pravdivosti určitej skutočnosti, ale ani záver o tom, že by bola nepravdivá. Súd aj v týchto prípadoch musí rozhodnúť v neprospech tej strany sporu, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Zásadne má dôkazné bremeno ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

(50) Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na sporných pozemkoch žalovaného vybudoval cestu tak, ako to tvrdil. V danom prípade žalobca nedoložil žiadne stavebné povolenie na postavenie stavby, resp. jej zriadenie v súlade s platnými právnymi predpismi v čase údajného vybudovania stavby. Žiaden orgán (miestny národný výbor, obec, ministerstvo) nerozhodol, že predmetná komunikácia je komunikáciou miestnou. Rozhodnutie, ktoré dokladal v konaní žalobca a ktoré malo preukázať, že ide o rozhodnutie, ktorým sa povoľuje stavba cesty, t. j. Rozhodnutie Mestského národného výboru J. zn. Výst. 814/73 zo dňa 10.4.1973, nie je takýmto rozhodnutím, nie je to rozhodnutie, ktorým by sa povoľovalo vykonanie stavby. Žalobca nepreukázal, že na pozemku žalovaného vybudoval stavbu. Z rozhodnutia zn. Výst. 814/73 zo dňa 10.4.1973 ďalej tiež nie je zrejmé, o odvodnenie akej cesty ide, stavba je označená len ako cesta v H. N..

(51) Podľa ust. § 1 ods. 3 cestného zákona pozemnú komunikáciu tvorí cestné teleso a jej súčasti. Pozemná komunikácia je teda charakterizovaná ako teleso, teda má hmotný v prírode rozlíšiteľný charakter. Za komunikáciu v zmysle tohto ustanovenia teda nie je možné považovať takú úpravu pozemku, z ktorej je iba zrejmé, že pozemok je používaný na komunikačné účely bez toho, aby bolo vytvorené cestné teleso. Aj za predpokladu, ak by bolo možné úpravu zrealizovanú na pozemku považovať za komunikáciu, je potrebné zodpovedať na otázku, o aký druh komunikácie sa jedná. Komunikácia na nehnuteľnosti nemôže byť miestnou komunikáciou. Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. Na to, aby daná komunikácia bola považovaná za miestnu, musela by byť vo vlastníctve obce. Táto podmienka však splnená nie je, pretože parcely parc. č. XX/X a parc. č. XX/X nie sú vo vlastníctve obce, ale vo vlastníctve žalovaného.

(52) Ako aj vyplýva z dohody o vydaní nehnuteľností zo dňa 9.7.1996, právnenému predchodcovi žalovaného neboli vydané niektoré iné nehnuteľnosti z dôvodu, že tu bola zákonná prekážka podľa ust. 11 ods. 1 písm. a/ a písm. d/ zákona č. 229/1991 Zb., čiže ak by existovala rovnaká prekážka aj na pozemkoch parc. č. XX/X a parc. č. XX/X, mohol žalobca rovnako postupovať aj v tomto prípade a dané pozemky právnenému predchodcovi žalovaného nevydať. Súd nemohol prihliadnuť na argumentáciu žalobcu o tom, že obdobie po nežnej revolúcii bolo veľmi hektické a keby pozemkový úrad aj obec podľa platných predpisov v tom čase postupovali dôsledne, pozemok v časti nachádzajúcej sa pod touto stavbou by vydaný byť nemohol. Už v čase vydania predmetných nehnuteľností bolo zohľadnené, či neexistuje prekážka, ktorá bráni vydaniu týchto nehnuteľností a Pozemkový úrad v Topoľčanoch schválil dohodu o vydaní nehnuteľností uzavretou dňa 24.1.1996 medzi žalobcom ako povinnou osobou a právneným predchodcom žalovaného ako oprávnenou osobou. Súd má pre to za to, že spevnená plocha pred kaštieľom nie je stavbou brániacou vydaniu nehnuteľností. Existuje platná dohoda o vydaní nehnuteľností zo dňa 9.7.1996, ktorá bola schválená Pozemkovým úradom v Topoľčanoch a pokiaľ by existovala prekážka, ktorá by bránila vydaniu týchto nehnuteľností a to tá, že pozemok by bol po prechode do vlastníctva štátu zastavaný, tak by tieto pozemky byť vydané nemohli. Žalobca vydal predmetné pozemky právnenému predchodcovi žalovaného bez obmedzení, aj keď mal možnosť

právnemu predchodcovi žalovaného ako oprávnenej osobe tieto pozemky nevydať z dôvodu prekážky dodatočne postavenej stavby na pozemku.

(53) Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že spevnená plocha na pozemkoch žalovaného je cesta, ktorú by vybudoval žalobca, a preto súd žalobu žalobcu zamietol.

(54) Podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

(55) Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

(56) Keďže Okresný súd Partizánske v konaní vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/365/2015 žalobu zamietol, zmysle § 335 ods. 1 s poukazom na § 471 ods. 1 CSP súd predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/247/2015-60 zo dňa 13.07.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/1035/2015-77 zo dňa 07.10.2015 zrušil.

(57) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(58) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(59) Vzhľadom k tomu, že týmto rozsudkom sa konanie končí, súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd žalobu zamietol, teda žalovaný bol v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/365/2015 úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/365/2015 o splnenie povinnosti v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(60) Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/1035/2015-77 zo dňa 07.10.2015 Krajský súd v Trenčíne vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom v odôvodnení uznesenia uviedol, že o trovách predbežného opatrenia bude rozhodnuté spolu s rozhodnutím o trovách konania vo veci samej. Nakoľko súd vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (v tom čase predbežného opatrenia), súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/247/2015 o vydanie predbežného opatrenia v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.